

PER UN TEATRE INTEGRADOR a CATALUNYA

Reivindicant l'esperit del "Teatre Independent", també, per als grups amateurs

Tot i que som en plena afecció de la COVID-19 i amb dificultats per reprendre tant la nostra activitat teatral com la d'espectadors, som aquí per declarar el nostre amor incondicional al teatre i la voluntat de millorar.

Si bé el teatre representat per **grups professionals** té l'objectiu d'oferir cultura i entreteniment als espectadors amb l'esperança que també pugui ser per a ells una manera de guanyar-se la vida, no és el mateix pel que fa al teatre representat per **grups amateurs**, on el principal objectiu és cobrir de manera lúdica i desinteressada la necessitat de relació en col·lectius més o menys reduïts d'una comunitat. Això comporta cohesió, esbarjo i convivència durant un temps limitat amb la recompensa de la representació final i la "retribució" amb aplaudiments per part del públic, que, habitualment, sol formar part de la mateixa comunitat. No cal dir que aquest procés suposa, a més, enriquiment cultural tant pel grup com per a l'espectador.

Aquesta activitat popular està molt arrelada a Catalunya, d'on en coneixem l'existència des del segle IX-X quan es representaven en les esglésies drames semi-litúrgics, que dramatitzaven la litúrgia de grans festivitats religioses. Avui dia, encara es conserva la representació de "Pastorets" durant les festes nadalenques i la "Passió i Resurrecció de Crist" per Pasqua. Cap al segle XVIII-XIX, el teatre es va desvincular dels oficis divins i va passar a representar-se en escenaris construïts expressament, moltes vegades amb l'auspici de gremis laborals o centres parroquials o societats socio-culturals entre les qui hi ha destacat els **ateneus**. Tots ells han afavorit la proliferació de grups amateurs arreu de Catalunya que han hagut de lluitar i resistir davant l'escassetat de recursos i, malgrat tot, han estat capaços de contribuir a preservar la llengua quan se n'imposava una altra i, han aconseguit mantenir viva la flama del teatre en benefici dels espectadors i de molts actors i actrius, que hi han trobat l'escola per emprendre el camí cap a un horitzó més professional.

Vet aquí, doncs, una mena de simbiosi en la qual conviuen a Catalunya el teatre representat per grups amateurs i el dels professionals. En aquest sentit, cal destacar que durant la dècada dels 70 del segle passat, van sorgir diferents grups amateurs amb nous components, alguns dels quals s'havien format a l'Institut del Teatre i que després, fins i tot, es van professionalitzar. Formaven part d'un moviment anomenat "**teatre independent**", que naixia, al marge de les institucions i dels altres grups amateurs, amb

l'objectiu de proposar una renovació formal i tècnica a través de la recerca teatral, plantejant nous reptes i disposant de total llibertat per a la creació dels seus espectacles. Eren responsables dels seus productes i de la seva projecció social. Els motivava la possibilitat de modificar el rol que el teatre tenia a la societat del moment i es plantejaven poder arribar a totes les comarques i pobles amb les seves propostes. Però malauradament, aquests grups van anar desapareixent de mica en mica poc abans dels anys 90 i, de retruc, la recerca teatral se'n va ressentir. Justament aquest, podria ser l'impuls d'un nou repte per als grups amateurs que, bo i mantenint el seu entusiasme i capacitat logística, de la mà dels grups professionals podrien contribuir, també, a recuperar i tornar a endegar un procés d'innovació i creació teatral.

Però per això, haurien de ser capaços de provar nous llenguatges, utilitzar noves tecnologies, arriscar, desfermar la imaginació i transgredir si cal, alhora que ambicionar una projecció sociocultural dels seus espectacles i no limitar-se només a aconseguir l'autosatisfacció. Això no té perquè anar en detriment de continuar portant a escena obres d'èxit reconegut amb textos i formats tradicionals, divertits o convencionals, sempre amb l'exigència d'aconseguir màxima qualitat.

D'altra banda, el públic fidel i incondicional d'aquests grups amateurs, també hauria de fer valer la seva crítica, i participar del possible procés d'innovació, tot alliberant-se de prejudicis i estant obert a noves propostes. Segur que aquest exercici revertiria en benefici del propi grup, dels espectadors i del teatre en general.

Esperem poder reprendre el nostre teatre ben aviat i retrobar-nos amb l'imprescindible públic! Visca la faràndula!

Jordi Almirall. Grup TEIATRE de Teià (El Maresme). Dia Mundial del Teatre 2021